

1980 Østlund og plattformen Alexander L. Kielland

Han hadde for noen minutter siden kommet ut av kantinen på Værnes flystasjon, som lå mest vegg i vegg med sykestua. Han hadde kastet et blikk bort mot det som trolig var en gravhaug fra før 900-tallet. På den var det nå et firkantet minnesmerke. Nå hadde han stanset opp ved det rødt blinkende lyssignalet på nordsiden av rullebane 27. Og mens han står og venter på klarsignal fra kontrolltårnet, vrir han hodet til høyre ned mot krysset hvor hovedrullebanen møter det de kalte for skråbanen, rullebane 14/32. Det het seg at akkurat der skulle et par av de absolutt største gravhaugene ha vært. De skulle ha vært 16 m i diameter, og på folkemunne ble det sagt at det hadde vært gravene til storhøvdingen på Værnes, Torberg og hans sønn Asbjørn. Sistnevnte levde på Olav Tryggvessøns tid - og var i opposisjon til kong Olav, i den forstand at han trodde mer på sin skjebne i Valhall enn hos «kvitekryst».

Minnesmerket over gravhaugene inne på Øyanmoen / Værnes, foto: Anniken Hansen

Det ble sagt at da tyskerne inntok Værnes våren 1940, «utsatte de krigen med en dag» - for å fly inn egne eksperter for å undersøke gravene, før de jevnet haugene ut og la rullebanen over. Han hadde blitt fortalt at noen fagfolk mente heller at Torberg sin grav nok var den store haugen ved siden av kirkestallen ved Værnes kirke. Denne erkjennelsen i hans hode, førte til at han automatisk ser mot Værnes kirke. Da ser han en gjeng med soldater som kommer joggende i sluttet orden ned mot rullebanen på andre siden, og han skjønner at det var

aspiranter fra Luftforsvarets flygeskole, som hadde sine to røde forlegninger ved siden av kirkemuren på Kirkesletta. De måtte flere ganger om dagen forflytte seg - alltid joggende - til flygeskolens bygning ved Hangar 5. Brått var «historietimen» over, og hans tanker var tilbake der de hadde vært i lengere tid, nemlig mulighetene for å søke flygeskolen. Han følte han hadde de rette egenskaper, men skjønnte at tiden begynte å renne ut - han var i ferd med å passere snart aldersgrensen for opptak. Han møter hele kullet ute på den brede rullebanen, og legger merke til at antallet var blitt redusert betraktelig på kort tid, flere hadde nok pinket (terminerte) og blitt sendt hjem. Han stanser opp, snur seg og følger de unge mennene, eller guttene - han var tross alt noen få år eldre. «*Fysisk skal jeg sannelig ta de*», sa han halvhøyt og vandret videre mot befalsmessa hvor han skulle i et nytt møte med stasjonsledelsen. - Slik møter vi i 1970 den 22-årige Ole Christian Østlund fra Trondheim, hovedtillitsmann, som det het den gangen - trolig en av de første i landet innen Forsvaret.

Ole C. Østlund har fortalt at stasjonssjef Strømmen var åpen for strategisk tenkning og ga tillatelse til allmannamøte i Hangar 4. Der møtte SUF (m-l) mannsterke for å få gehør for sin aksjon med krav om 10 kroner i dagpenger som den gangen trolig var 6 kroner. Som hovedtillitsmann mente Østlund at det var en sak for første tillitsmannsmøte i Luftforsvaret, på Sola, og at forslaget burde sendes dit. Etter lange diskusjoner med trenering, gikk rekruttene lei og forlot møte. Østlund vant avstemningen. SUF (m-l), senere AKP (m-l) glemte nok ikke unge Østlund, som raskt utviklet evnen til å stille de rette spørsmål og ikke godta et hvilket som helst innfall fra de venstrevridde. Grunnlaget var lagt for et kommende liv i turbulens bestående av plagsomme spørsmål til myndigheter og maktmennesker. Østlund følte gang på gang at sterke krefter beskyttet hverandre innen både politikken og i næringslivet.

Ole C. Østlund, hovedtillitsmann i Forsvaret

Oldeforeldrene til Ole C. Østlund nedstammer fra de kjente Skanke og Bjerke familiene, faktisk mektige helt opp til våre dager. Ref. Alf R. Bjerke som døde i 2011. Men det er ingen genetisk slektsforbindelse mellom ”Malern til Bjerke” fra Eidsvold og Ole C. Østlund’s oldemor Anne Mathea Nilsdatter Bjerke fra Toten, som etter farens død vokste opp på Alfstad Øvre med ekserserplassen Sukkestadsletten og landhandleri på Frydenlund. Ekserserplassen ble oppmålt på 1700-tallet, og militær Darre fra Stjørdalslekta var med på oppmålingen. På denne plassen kunne tre regimenter øve samtidig. - Oldefar Johan Persson Östlund (1835-1919) var etterkommer av Örjan Karlson Skanke på Hov i Hackaas utenfor Östersund i Jämtland. Sistnevnte ble slått til ridder under kroningen av Karl Knutson Bonde som konge av Norge i Nidarosdomen i 1449. Jämtland var norsk område frem til freden i Brömsebro 1645. Oldefar Johan utvandret fra Sverige til Trondheim i juli 1869, som vandrende skredder. Ved giftermål 1871 startet han skredderiet i Trondheim, som fortsatt består under andre eiere. Han giftet seg med Anne Mathea Nilsdtr Bjerke (1835-1916) i Vor Frue kirke i Trondheim. Hun

kom fra Bjerke vestre på Toten. Dette paret fikk blant annet brødrene Peder (1872-1939) og Jon Ole Østlund (1874-1967), sistnevnte bestefar av vår Ole C. Østlund i dette kapitlet. Bestefar og skreddermester Jon Ole giftet seg med Johanne Hermanstad, en av døtrene til sjøkaptein Carl August Hermanstad som var flaggskipper hos Myhre i Ila. Jon Ole var sammen med Wilhelm Henie, far til Sonja Henie, blant Europas beste banesyklister på 1890-tallet. Brødrene Østlund etablerte sykkelforretning i Trondheim i 1898 med agentur for amerikanske Mercuri. Tilbake fra Amerika i 1903 fortsatte de virksomheten "Brødrene Østlund" som skredderi med AngloAmerican style. I 1914 overtok de farens skredderforretning. Far til Ole Østlund er Odd Hermanstad Østlund (1910-2008),

Odd Hermanstad Østlund (1910-2008), far til Ole C. Østlund

skipsingeniør. Odd Østlund ble fengslet høsten 1944 under arbeide med bygging av slip på Sør Gjøeslingan for fiskebåter og matauk. Han ble avhørt på Misjonshotellet og satt på Vollan til freden kom 8 mai 1945. Tyskerne fikk ikke noe på han, men han var ettersøkt av NS etter å ha deltatt i attentat mot Rinnan. Virket som nybygningsinspektør for Det Norske Veritas i Newcastle, Dundee, Aberdeen, Rotterdam, Göteborg og Kragerø fra 1952 før han 1960 ble anmodet om å komme hjem til Trondheim og ta over driften av konkursrammede Ørens mek. Verksted. Under Odd Østlunds ledelse ble der ved ØMV bygd fiskebåter til Island, oppsynsskip og frakteskip for trønderske redere og andre, frem til han gikk av med pensjon 1978. Vår Ole ble født i 1947, gift og skilt, og fikk tre barn, og har fire barnebarn.

Vi skal stanse litt opp med den ene av de nevnte brødrene, Peder Østlund (1872-1939), som skreddermester. Hans fulle navn var Nils Peder Marko Østlund. Denne Peder blir dermed grandonkel (bror av bestefar) til Ole Østlund og er trolig Norges første verdensmester innen organisert idrett og betraktes som landets første skøytekonge. Hvor mange mesterskapstitler: NM, EM, VM og rekorder Østlund har, er ikke helt nøyaktig regnet, ut ifra at Østlund var en

del av en pionertid, som inneholdt mange variabler over flere år hva gjaldt arrangement, distanser, krav, runder og poengsummer. Peder Østlund ble verdensmester i 1898 og 1899, og vant europamesterskapet i 1899 og 1900. Helgen 10.-11. februar 1900 satte han fire verdensrekorder på Davos Eisstadion. Peder Østlund lå øverst på Adelskalenderen i to perioder, totalt i nesten ti år (3 644 dager). Det skal opplyses at Peder Østlund var meget aktiv som organisator innen også skiidrett, seiling og turistforeningen. Østlunds rekord på 10 000 m stod i hele 12 år inntil den ble slått av Oscar Mathisen, og som trøndersk rekord fikk den leve helt til Hjalmar Andersens dager. Rekorden på 1500 meter sto i åtte år. I alt satte Peder Østlund 15 verdensrekorder. Ved hans død den 22. januar 1939 ble han betegnet som «den største høvdingeskikkelse i trønders idrett». Trondheim kommune bæret byens første verdensmester med et gatenavn: «Peder Østlunds vei» ved Lerkendal. I 1942 ble det reist en minnestøtte til Peder Østlund på familiegravstedet på Tilfredshet.

Nils Peder Marko Østlund

Vår Ole C. Østlund (f. 1947) vokste opp med foreldre og ei søster. Det var mye flytting både i Norge og i utlandet. Blant annet bodde de i England, Skottland, Gøteborg og i Kragerø, før de flyttet tilbake til Trondheim da Ole begynte i 7. klasse. Ole lærte seg at venner kom og gikk. Det ble aldri noen langvarige vennskap. Alt dette medførte at Ole ble selvstendig, med høye idealer og store krav til seg selv og egne prestasjoner, samtidig som han trolig utviklet en viss skepsis til ulike maktstrukturer og kollektiv beskyttelse innenfor det han kom til å se på som korrupt fellesskap.

Etter gymnaset dro Ole til Stockholm for å studere. Her ble han til 1970 og utdannet seg til sivilingeniør / flyingeniør. I denne perioden hadde han puslet litt med tanken på å bli testpilot, sågar astronaut. Han hadde vært ganske aktiv innen speideren og idretten, og havnet på landslaget i roing, hvor han var nære på å komme til OL. Og da er vi tilbake til militærtjenesten på Værnes. Der kom han til at han trolig ikke ville kunne få jagerflyutdanning grunnet for stor rygghøyde, som var en reell årsak hos mange søkere den gangen. Etter at vi fikk F16 - falt dette hensynet bort. Dessuten skjønte han at han ikke kunne gå for en idrettskarriere dersom han begynte på flygeskolen. Valget sa seg selv. Han satset derfor på næringslivet generelt og oljenæringen spesielt. Dermed startet et liv i samarbeide, men også kamp mot mektige krefter.

Ole C. Østlund søkte jobb i oljen, men første året ble datautvikling i Akergruppen før han manøvrerte seg over på oljesiden og jobbet med forskning og utvikling av Akers bidrag til utrustning og dekkskonstruksjon for Condeep betongplattform. Han tok ansvar, ledet

byggingen av den første Condeep-plattformen til Shell (Brent B) med dekkstruktur bygget ved Aker Verdal, som det første 1974/75. Ledet høsten 1976 offshorearbeider på Condeep Brent Delta fra Akers nystartede selskap AOC i Aberdeen. Deretter ble han divisjonsdirektør i Brownaker Offshore. I 1978 hoppet han av Aker for å satse på OL i roing 1980 og startet eget firma. På dette tidspunktet hadde han sett seg lei på det store pengeforbruket i oljenæringen. I 1977 ble Ole gjennom tidligere venner fra O-løps miljøet i Freidig, gjort kjent med at betydelige pengesummer hadde skiftet eiere mellom høyt betrodde medarbeidere av Den Norske Stats Oljeselskap og ett av landets største norske entreprenørselskaper. Midlene var nytt til å sikre et utenlandsk entreprenørselskap samarbeid og innflytelse på prosjekteringsarbeidet av Statfjord B utbyggingen. Samme selskap var sterkt involvert i ferdigstillingen av Statfjord A sammen med annet norsk selskap. Stortinget oppnevnte en komité for analyse av kostnadsutviklingen på kontinentalsokkelen, den såkalte «Moe-komiteén». Ole C. Østlund meldte seg frivillig til å være med i dette analysearbeidet. Han følte det var noe som ikke stemte, pengeforbruket var enormt. Norge hadde ikke noe oljefond på den tiden og staten tok store låneopptak i utlandet for å finansiere virksomheten til Statoil.

Ole C. Østlund (foto: Ellen Kongsnes, Stavanger Aftenblad)

Så kom havariet med Alexander L. Kielland den 27. mars 1980, hvor 123 mistet livet da ett av plattformens fem ben ble revet av. Av de omkomne var 27 britiske og 2 amerikanske statsborgere. Plattformen fikk slagside på cirka 35 grader. I løpet av rundt 20 minutter kantret plattformen. Plattformen var i utgangspunkt en boreplattform, som senere ble til en boligplattform (hotell).

Den havarerte plattformen ble slept til land og ankret opp ved Kårstø i Rogaland 19. april 1980. I august samme år ble den flyttet til Stavanger. Man begynte forberedende arbeider med å få snudd plattformen. Flere ville ikke snu plattformen og få den undersøkt, og snakket med dobbel tunge. Spillet var høyt - det ble hvisket om mulig regjeringsskisse. Snuingen kom i gang, ledet av amerikaneren Scot Kobus, men vanskelighetene var større enn antatt, og arbeidet måtte stoppes. I 1982 ble det igjen besluttet at «Alexander L. Kielland» skulle snus, og etter hvert kom Ole C. Østlund inn som leder av snuingen på vegne av firma Stolt-Nilsen. Østlund stilte en rekke kritiske spørsmål ved mangler på snumetoden og etterlyste status på Veritas godkjenning. Da godkjenning fra Veritas ikke forelå, anmodet Østlund den 21 april 1983 ingeniørfirmaet Reinertsen i Trondheim om uavhengig konstruksjonsgjennomgang i henhold til kontraktens krav om kvalitetssikring NS 5801 tilsvarende internasjonal standard ISO 9001. Dagen etter fikk Østlund sparken. Reinertsen fullførte imidlertid oppdraget og bekreftet Østlunds bange anelser. Sterke krefter begynte å frykte at noe som ikke tålte dagens lys, skulle komme opp til overflaten i dobbel betydning. Flere av rådene fra Østlund ble til slutt fulgt da plattformen endelig ble snudd i september 1983 i Gandsfjorden. Men dette var etter at Ole C. Østlund hadde sendt brev til H. M. kong Olav den 12. august 1983 og redegjort for økonomisk sløseri og sine mistanker. Den 29. august 1983 fikk Østlund foretrede for kongen på Slottet.

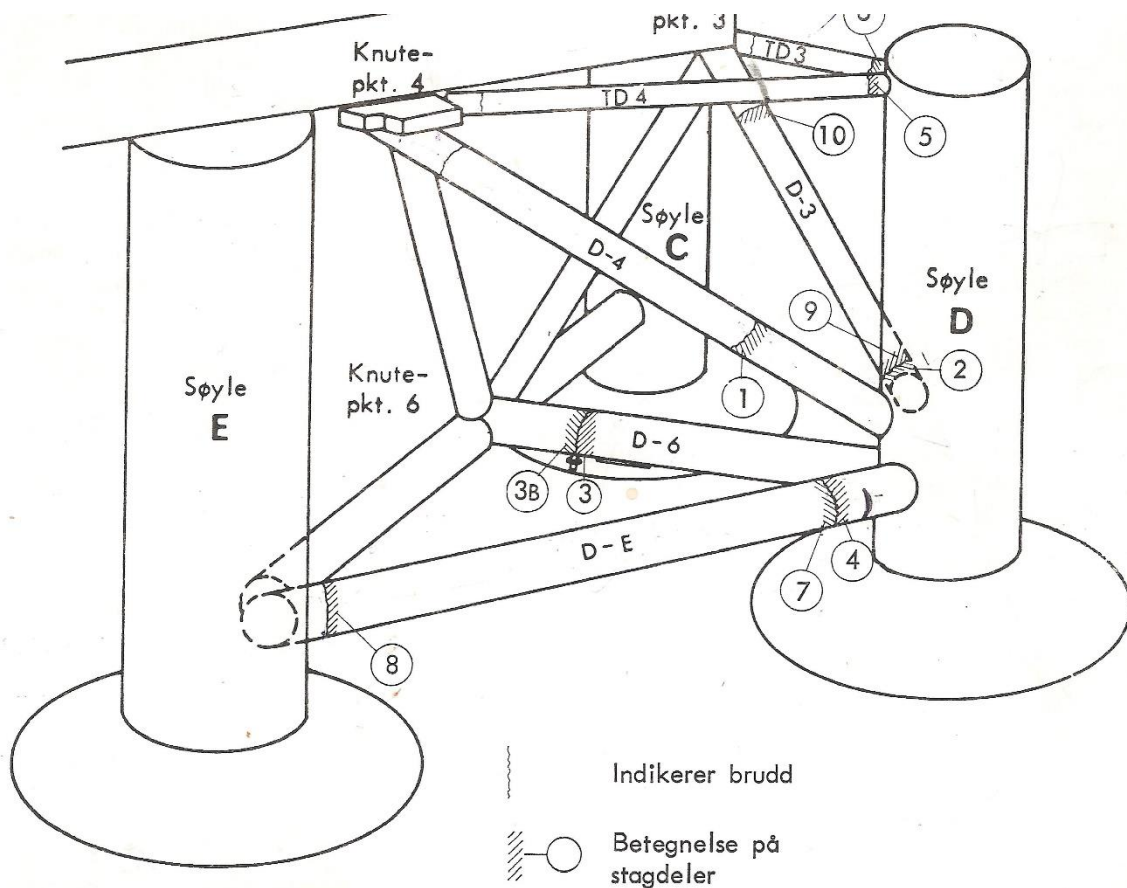
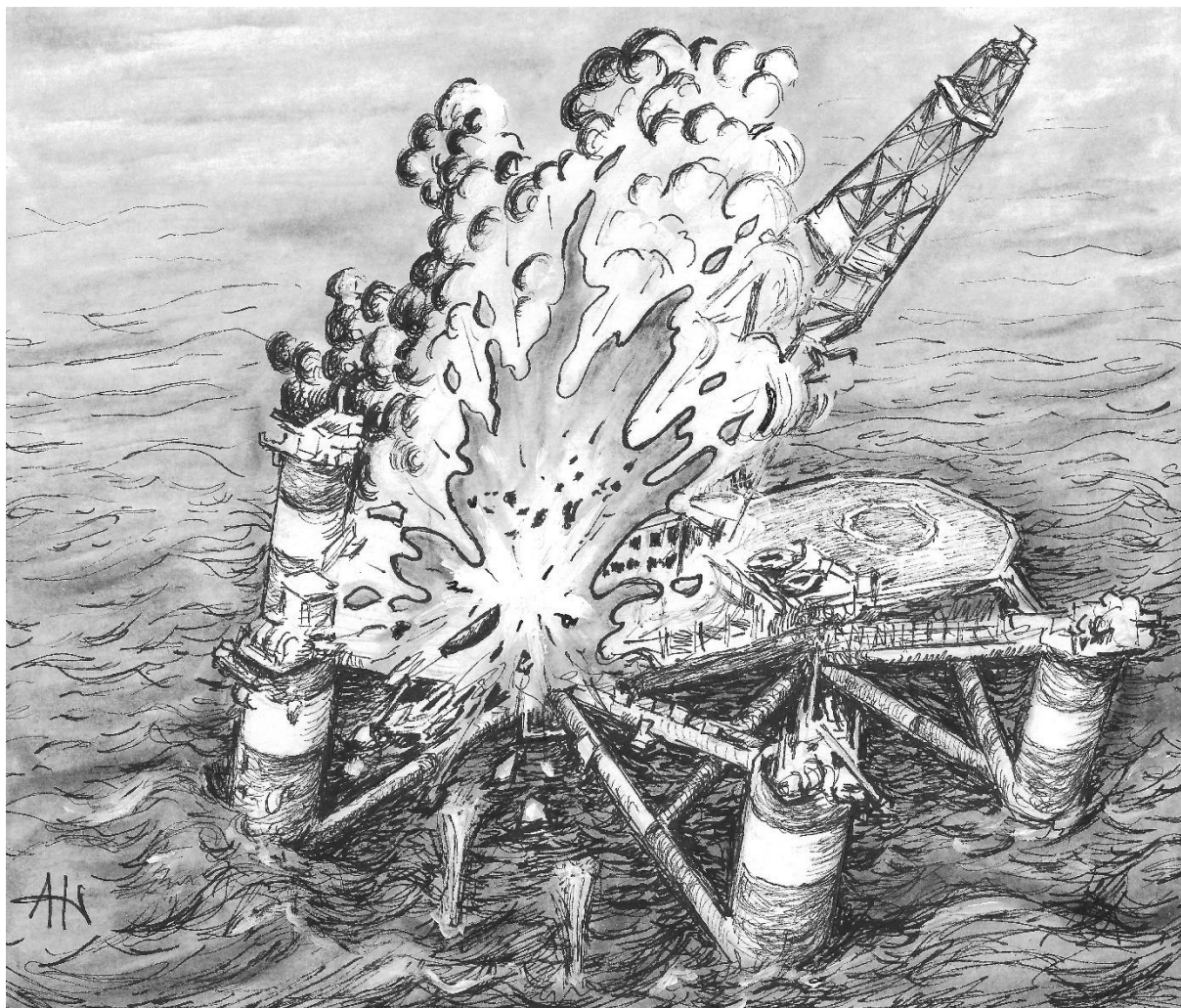

Fig. 7.1.1 Betegnelse på stagdeler som er undersøkt.

Med snuingen av plattformen, ble Østlund av Kielland-fondet - som representerte etterlatte og overlevende, anmodet om å gå om bord for inspeksjon, som en av to tekniske fagkyndige. Østlund fant det han siden katastrofedagen 27. mars 1980 mistenkte, men håpet ikke å finne, klare tegn på at katastrofen skyldtes en villet handling, sabotasje.

Etter omfattende politisk strid ble plattformen senket på 700 meters dyp i Nedstrandsfjorden den 18. november 1983. De som var mot senkningen, ønsket nok at plattformen skulle bli undersøkt mer. Mens de som ville ha den senket, ville trolig sette et punktum for ulykken og avslutte prosessen forttest mulig, betimelig nok, kanskje. Etter ulykken organiserte en del av de etterlatte seg i *Kiellandfondet*, både for å ivareta hensynet til etterlatte og overlevende etter ulykken, og for å finne alternative forklaringer på ulykken. Gruppen ble initiert av Odd Kristian Reme, som var bror til en av de omkomne. Kiellandfondet var en viktig pressgruppe bak kravet om å få snudd plattformen.

Ekspllosjonsteorien kom på banen etter snuing av Kielland-plattformen. Den ble kategorisk avvist av granskingskommisjonen. Men Østlund, som Kiellandfondets tekniske rådgiver, sto på for å sikre tekniske bevis overfor et brudd i stag D-4, med påfølgende trettthetsbrudd i D-6. Konklusjonen om eksplosjon i stag D-4 ble entydig. Eksplosjonen skyldtes sprengstoff plassert innvendig i staget, liggende an mot stagveggen. Med andre ord sabotasje, mente Ole C. Østlund. Forholdet ble anmeldt av Kiellandfondet høsten 1983, men avvist av

granskingskommisjonen og påtalemakten. Stålbiter fra det aktuelle staget ble imidlertid sikret ved at franskmennene brente av den delen som sto igjen på plattformen og tok den med til Frankrike. Metallurgiske undersøkelser utført av Zagiersky ved Fysisk Institutt ved Universitetet på Blindern bekreftet at stålet var påvirket av «eksplosjon», uten oppslag i media som var opptatt med Treholt-saken. Sommeren 1986 betalte Østlund av egen lomme

ytterligere metallurgiske undersøkelser ved Sintef i Trondheim. Konsultasjon med professorer ved Caltech i Los Angeles avklarte at eksplosjonen i stag D-4, nabostaget til stag D-6 med tretthetssprekken, ikke kunne skyldes en tilfeldig ansamling av gass og at en da sto igjen med solid sprengstoff plassert som villet handling, sabotasje. Ved hjemkomst til Trondhjem anmeldte Østlund forholdet som en kriminell handling, innlevert Trondheim Politikammer i november 1986. Den ble oversendt statsadvokat Nordheim i Stavanger som henla saken med følge at henleggelsen ble klaget inn for Riksadvokaten. Møte med Riksadvokaten fant sted på Riksadvokatens kontor 21.12.1987. Riksadvokatens henleggelse av *anmeldelse om kriminell handling*, ble klaget inn for Kongen i statsråd, ref. rekommandert brev til Riksadvokaten 30.12.1987. Ole C. Østlund har senere vist til sterke bånd mellom Riksadvokat Rieber-Mohn og statsråd Andreas Cappelen, begge medlemmer av Arbeiderpartiet.

Den meget jordnære og kristne stortingsrepresentanten Erland Asdahl (1921-1988) fra SP gikk meget hardt ut i pressen med mistillit til granskingskommisjonen, hvor han blant annet sammenlignet arbeidet kommisjonen hadde utført med granskningen av Kings Bay ulykken i 1962. Sistnevnte behandlet Stortinget få måneder etter at ulykken hadde inntruffet. Statsadvokaten i Rogaland, Even Fredriksen, viste til at granskingskommisjonen vel også selv hadde påpekt at forvaltningsapparatet ikke hadde fungert tilfredsstillende. Det i seg selv burde vel ha ført til at flere burde ha stilt noen kritiske spørsmål.

Og hva med et utdrag fra sjøfartsinspektør H. Dales dagboksrapport fra 30. mars 1980 (sitat): «*Telefon inn til politiet hvor en person opplyste at han var fra Kripas, og han oppga navn og stilling. De hadde nettopp arrestert en navngitt person som hadde erkjent å ha brukt sprengstoff på Alexander Kielland. Vedkommende var arrestert og politiet hadde funnet dynamitt og fenghetter i hans hjem. Vedkommende hadde også boarding card til helikopter fra adkomst til Eddafeltet*». Vi kjenner selvsagt til større hendelser i verdenshistorien hvor flere sto frem straks etterpå og tok på seg skylden, og fullt av konspirasjonsteorier florerte, men det er interessant at så mange fagfolk har stilt seg temmelig kritisk til granskningsrapporten.

Stortingsrepresentant Erland Asdahl, d. 1988

Organisasjon F.A.L.K., senere FALK International ble dannet i Trondheim 1990. I ledelsen satt stortingsmann Magnar G. Huseby fra Høyre, oberstløytnant Ivar Lehn i Heimevernet, etterlatte Bjarne Hofstad fra Siemens, postfullmektig Odd Michaelsen, kommunalråd Torgny Hagerup og næringsdrivende siving. Ole C. Østlund. FALK står for Organisasjonen til fremme av etterforskning av Alexander L. Kielland - katastrofen og økt rettssikkerhet.

Norske interesser har fremmet erstatningskrav mot byggeverftet i Frankrike CFEM for "bad workmanship" grunnet i at det ble funnet malingsrester i roten av sveisen som ledet til tretthetssprekken i stag D-6. Østlund blir av franskmennenes advokat i Oslo anmodet om å stille på forberedende rettsmøte i Paris 22 oktober 1990. Østlund får reise og opphold betalt, og presenterer de tekniske funn for eksplosjon i stag D-4 som forårsaket at stag D-6 med tretthetssprekken gikk i brudd kl. 1830 den 27. mars 1980, da det normalt bare skulle vært 16-20 mann om bord om morgentåken den dagen ikke hadde hindret morgens crewskifte med utflygning av mannskaper til de plattformer Kielland var boligplattform for. Tåka resulterte i at folk hopet seg opp ombord og at det i hendelsesøyeblikket i stedet for 16-20 mann var 212 ombord. På anmodning sendte Østlund kopi av gjeldende teknisk dokumentasjon, stemplet rett kopi av Notarius Publicus, til Frankrike.

Tilbake i Trondheim ventet Østlund på at presentasjonen i Paris skulle avstedkomme reaksjon blant norske myndigheter i Oslo. Den lot avvente på seg og 3. november 1990 ble det regjeringskrise og AP med Gro kom tilbake i statsministerstolen. Forlik med franskmennene ble inngått under året 1991 - som skulle hemmeligholdes i minst 40 år. Ingen ting lekker ut i media.

Fra 1975 om bord på Brent Bravo. Ole C. Østlund til høyre som prosjektleder - sammen med Trond Valde

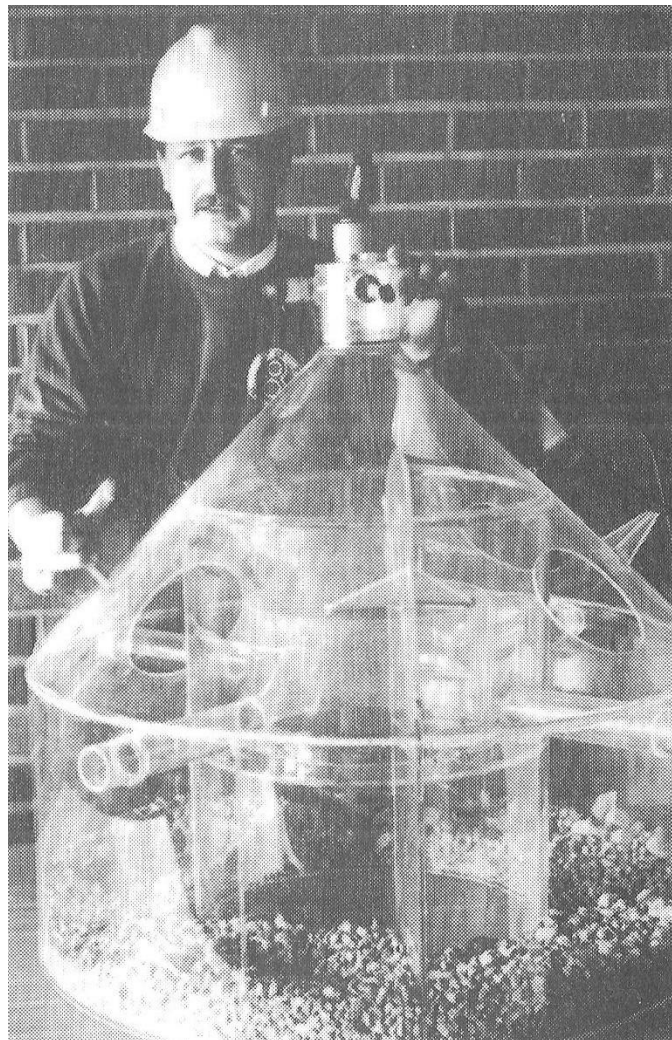
I 1992 utgir Østlund boka «Sabotasjen mot Kielland» på eget FALK forlag. Boken presenteres under pressekonferanse på Astoria Hotell i Trondheim med mange journalister til stede, men større oppslag i media uteblir. Boken omhandler korrupsjon innen oljeindustrien, men ingen injuriersøksmål fremmes. Den omtales heller ikke. Østlund finner å kontakte et større forlag for nyttegivelse og markedsføring. Henvendelse gjøres til Aschoug forlag, men drepes ved attentatforsøket på forlagssjef William Nygaard.

Østlund gir ikke opp for å bli hørt. Han kom ut av audiens med H. M. kong Olav V på Slottet i april 1987 overbevist om at sannheten var i det norske FOLK og nasjonens interesse. Østlund og FALK International kontakter myndighetspersoner i inn og utland.

I følge Ole C. Østlund gjemmer alle seg bak at katastrofen skjedde innenfor norsk jurisdiksjon og at det er norske myndigheter som må be om assistanse. Men i Norge toer Riksadvokaten og myndighetene sine hender og politikerne på Stortinget fra alle partier vender døve ører til.

I 2005 velger Ole C. Østlund å tone ned stridsøksen, grunnet 25-års foreldelsesfristen for mord i Norge. Men så i 2014 ble denne opphevet. Fra høsten 2016 har ulykken igjen preget offentligheten. Kielland-nettverket, som vel ble dannet i 2017 - og som representerer etterlatte, overlevende og berørte fra ulykken, har henvendt seg til myndighetene om ny granskning. Sommeren 2019 vedtok Stortinget at Riksrevisjonen skulle gjennomgå myndighetens behandling av ulykken. Riksrevisjonen leverte sin rapport i 2021, der de konkluderte med at myndighetene sviktet de overlevende og etterlatte, men at det ikke var grunnlag for å gjenoppta granskningen. I Norge er demokratiets diktatur godt representert gjennom Riksrevisjonen og SSB, nåtidens guruer som alltid har fasiten! Skremmende. Norge har en lei tendens til å oppnevne ett utvalg eller en (1) kommisjon, og når de leverer sin rapport er det satt sluttstrek. Fasiten er ukrenkelig. Farlig. Flere utvalg/kommisjoner burde se på den samme problematikken. Kommisjoner og utvalg i Norge er som et *amerikansk uttak* innen sport.

Ole C. Østlund kommer fra en oppegående slekt, med innslag av betydningsfulle personligheter fra vår historie. Han er meget kunnskapsrik - og det er naturlig at folk kan komme bakpå når Ole C. Østlund setter i gang sine analyser og begrunnelser. Det kan ta sin tid før poenget kommer frem, og for å forstå det, kreves det en stor porsjon av historisk gangsyn gjennom kompliserte labyrinter. En fare gjennom «*kunnskapsrik argumentasjon*», er at folk som ikke forstår, kan føle seg overkjørt, og lett graver seg ned i sin egen underlegenhet og derigjennom blokkerer sin egen evne til å se alternativer. De blir stå og vil ikke forstå, men står på sitt uansett - ofte gjennom politisk gruppetilhørighet.

Faksimile fra Adresseavisen av 13. februar 1985

Kommentar til Faksimile fra Adresseavisen 13. februar 1985, forut for markedsfremstøt i Japan. Bildet viser BOPROD for kontroll av oljeutblåsninger fra havbunnen utviklet av

sivilingeniør Ole C. Østlund. BOPROD konseptet har også økonomiske fordeler ved produksjon av olje fra mindre oljefelt til havs og felt som er i slutfasen av sin levetid. Østlund møtte stengte dører i Norge. Om det skyldtes hans engasjement i sannheten om Kielland får andre vurdere. BOPROD-konseptet ble i 2010 nyttet til å få utblåsningen på Deepwater Horizon i Mexico-gulven under kontroll. Konseptet promoteres i dag gjennom Østlund's eget selskap i USA, og får stå som et vitnesbyrd på hans rike evner, kvalifikasjoner og dyktige engasjement. Patenter oppnådd i flere land herunder USA, UK, Brasil, Norge og flere, med oppfinnelsens prioriterings dato ved innlevering til norske patentstyret 2. nov. 1979.

Den gnisten som ble tent på Værnes i 1970, har virkelig utviklet seg. Og for noen har de følt det sterkt ved et møte med Ole - som om hele lavaen kom veltende fra en vulkan. En har vært vant til å holde en viss avstand, respektere makta og myndigheter. Men Ole C. Østlund var, og er, et menneske som ønsker å få ting gjort, der og da. Han skjønnte at både i det militære og i Staten generelt, gikk det for tregt, for mye kvoteringer og forfordeling uten hensyntagende evner og egenskaper. Han var innom politikken noen runder. Det ga heller ikke medsmak. Og da han oppdaget, det som for ham var korrupsjon, politiske og maktrelaterte misforhold, ble han en trussel for flere, spesielt innen AP. Han måtte overvåkes, eller i det minste følte han

Ole C. Østlund helt fremst, sammen med klubbkamerater fra Norske Studenters Roklubb

selv han ble det. Han ble selv anklaget, ble svertet. Han følte at noen fulgte med i det han gjorde. Han ble svartelistet på arbeidsmarkedet og fikk ikke lån. Banken stanset kassekreditten til selskapet hans O. C. Østlund AS i Trondheim og han måtte gå til oppbudsbegjæring med konkurs til følge og derfra på sosialkontoret. I dette vakuum ble han gående i flere år. Idrett med roing og seiling var terapi, og 1994 ble han veteran verdensmester i firer og åtter sammen med klubbkamerater fra Norske Studenters Roklubb. Noen fant det betimelig å sette merkelappen «paranoid» på ham. Et ypperlig herskemiddel brukt av maktmennesker som parkerer vedkommende, og kan bidra til arbeidsuførhet. Det skal innskytes at de attester og anbefalinger vedrørende Ole C. Østlund, som forfatteren har sett -

er meget sterke, gode og ærefulle. Å utbrodere de forhold og hendelser han har opplevd, er av en art som kan skremme. Folk vil ikke tro det. Men det går fra så alvorlige forhold som åpning av hans personlige bankboks til anklager om tyveri av et årepar i den rokklubben han selv hadde stiftet, og for egen regning restaurert båtmateriell til. Småligheten kan tære i stykker et menneske sakte, men sikkert. Professor Marie Smith Solbakken ved Universitetet i Stavanger skriver i boken Råolje utgitt 2017 på side 168: «*Det er langt fra sikkert vi tillater meninger som går på tvers av de etablerte. Hersketeknikker som usynliggjøring, latterliggjøring, diagnostisering og karakterdrap er velkjente metoder her til lands. Vi har sett det i meningsutveksling om "Kielland"-havariet, men vi erfarer det også i andre saker. Det fører til meninger isoleres, og at etablerte meninger ikke utfordres. Det blir stille og taust*». Vi nøyer oss med hovedsaken, arven etter Alexander L. Kielland. Den lukter det ille av. Ole C. Østlund sitt engasjement gjør i alle fall sitt til at han har blitt hotellplattformens «offer» nr. 124. *Løgnen dreper - sannheten frigjør!* (fritt etter Johannes 8, 31-32).

Kronologisk oversikt.

1977	Siv.ing Ole C. Østlund kritisk til pengebruken innen oljeindustrien.
1980.03.27	Hotellplattformen Alexander L. Kielland kantrer.
1982	Plattformen skal snus. Ole C. Østlund blir leder for snuoperasjonen.
1983.04.22	Østlund får sparken.
1983.08.29	Siv ing Ole C. Østlund fikk foretrede for kong Olav.
1983.11.18	Plattformen senkes på 700 m dyp i Nedstrandsfjorden.
1986.11	Østlund anmelder hendelsen som en kriminell handling.
1987.04.23	Audiens hos H.M.Kong Olav V på Slottet.
1987.12.21	Møte med Riksadvokaten.
1990	Organisasjonen FALK dannes i Trondheim.
1990.10.22	Møte i Paris.
1992	Østlund gir ut boka «Sabotasje mot Kielland».
1995	Møte Guvernør George Bush (fra 2001 -2009 USA President) på hans kontor i Austin Texas.
2017	Kielland-nettverket dannet.
2019	Stortinget vedtar at Riksrevisjonen skulle se på saken.
2021	Riksrevisjonen legger frem sin rapport. Ingen ny granskning. Stortinget bevilger 8 millioner kroner til dokumentarprosjekt.
2023.10.10	Seminar på Oljemuseet i Stavanger. Østlund presenterer det han før dannelse av FALK International 1990 hadde påpekt: « <i>Ekspløsjonsbrudd i stag D-4 som utløsende årsak til at tretthetssprekken i stag D-6 gikk i brudd 27 mars 1980 kl. 1830 da der normalt skulle vært bare 16-20 mann om bord</i> ».

Epilog

Siste ord er ikke sagt.

I april 2010 inntreffer katastrofen med oljeboreplattformen Deepwater Horizon i Mexico gulfen. Som følge av eksplosjon synker boreriggen og råolje strømmer ut fra borehullet. Forsøk på å få oljestrømmen under kontroll mislykkes. I Trondheim sitter Ole Østlund med sin oppfinnelse BOPROD (**B**low **O**ut **P**ROduction System). Han har ikke penger til å reise til Houston, men kontakter berørte parter over internett uten å bli hørt. Fra Trondheim har Ole Bjørnevik i selskapet BOA båter i operasjon i gulfen. Østlund kontakter Bjørnevik som reiser over til Houston, og med bruk av BOPROD konseptet bringes utblåsningen under kontroll. Etter 87 dager plugges brønnen igjen den 15 juli 2010. Elleve mennesker forsvant og ble aldri funnet igjen. Dette var det største uforutsette oljeutslippet i oljeindustriens historie. Det er

beregnet til å være mellom 8 og 31 prosent større i volum enn det tidligere største utslippet, Ixtoc I-utslippet i juni 1979. (Wikipedia)

26. september 2022 tilkom brekkasje på gassrørledningene Nord Stream 2 og Nord Stream 1 sørøst for Bornholm i Østersjøen. Danske og svenske styresmakter etterforsker saken, og mener lekkasjen er resultat av en bevisst handling og mistenker sabotasje. Søkelyset rettes mot Russland.

2024: Konflikten i Ukraina tilspisser seg, uroen i Midt Østen øker, faren for eskalering til nordområdene og terrortrusselen mot olje og gassinstallasjoner på norsk kontinentalsokkel øker. Ole Østlund tar initiativ til etablering av beredskapsopplegg med sin oppfinnelse BOPROD. Ole C. Østlund, med Falk International, virker for at det skal reises et kors ved minnesmerket på Smiodden som symbol på "*Det Godes kamp mot det Onde*".

Minnesmerket «Brutt lenke» over de omkomne ved ulykken, utført av billedhuggeren Johannes Block Hellum, ble 27. mars 1986 avduket av daværende kronprins Harald, ytterst mot havet på Smiodden i Kvernevik i Stavanger. (Foto: Erling Jensen, www.erlingjensen.net)

Som forfatter av denne boken og dette kapittel, har jeg valgt på et vis å gi Ole C. Østlund en «talerstol», en mulighet til å få presentere «sitt anliggende». Jeg har selvsagt ingen kompetanse til å bekrefte eller avkrefte noe som helst, kun sitte som medmenneske og lytte. Det er en del forhold jeg finner merkelig, men det er ikke opp til meg å dømme eller fordømme.

(Kilder: Utallige samtaler, møter og epostutvekslinger med Ole C. Østlund, rapporter, notater, avisutklipp, linker og møtehenvvisninger)